

ஸ்ரீராம !

ஹீன வாலக்ய !

ஹீன

1. ஹீன வாலக்ய ! இருமொழித் தோடர்கள்.

(1)

வதிம் நரி

மாரும் ஹீ

விதரள ஸந்தியுஸ

ஸத்யம் ஹீ

வித்யாம் சூகாமக

வாணம் சூயா

கடவுளை வணங்கு

குருவை வழிபடு

தாய்தந்தையரை நன்குமதி

உண்மை பேசு

கல்வியை கீரும்பு

புண்ணியத்தைச் செய்.

(2)

பூரணமொ ரீஷயே

யௌரயம் ரீசுவதே

ரீயம் ரீஷயி

சூரீம் ஹீ

ரீஷயம் ரீசுவதே

வாவம் ரீசுவரம்

உயிர்களைக் கொல்லாதே

களவு செய்யாதே

மதுவைக் குடியாதே

காமத்தை ஒழி

மாமிசத்தைப் புகியாதே

பாவத்தைச் செய்யாதே.

(3)

(21வா) சீவா சீவாவஃ

வலஸம்ஸமம் துஜ

ரம்ஷடாயாம் சீாக்யாயஃ

சீடிம் ஜஹி

கொவஃ வாவிஷஃ

சுயுதம் சுசுகவ்யம்

பகஸிலே துயிலாதே

துட்டரோடுகடுதலை விடு

அழுக்காறு செய்யாதே

செருக்கை விடு

கோபம் பொல்லாதது

சூது செய்யத்தகாதது

(4)

ஸஃ மஹதி

தள மஹதி

தெ மஹதி

கூம் மஹதி

யாவாம் மஹதி

யுயம் மஹதி

கூம் மஹதி

சூவாம் மஹதி

வயம் மஹதி

அவன் போகிறான்

அவர் போகிறார்

அவர்கள் போகிறார்கள்

நீ போகிறாய்

நீர் போகிறீர்

நீங்கள் போகிறீர்கள்

நான் போகிறேன்

நாம் போகிறோம்

நாங்கள் போகிறோம்.

(5)

கூம் ஸாதி

கூம் ஸாதி

ஸஃ விவதி

சூவாம் சூவாவஃ

யாவாம் வந்தம்

தள ஜாமுதி

வயம் மாயாதி

யுயம் நூக்யுத

தெ ஸாதி

தெ ஸாதி
தெ ஸாதி

நான் குளிக்கிறேன்

நீ புசிக்கிறாய்

அவன் குடிக்கிறான்

நாம் விளையாடுகிறோம்

நீர் படியும்

அவர் விழித்திருக்கிறார்

நாங்கள் பாடுகிறோம்

நீங்கள் கூத்தாடுங்கள்

அவர்கள் எழுதுகிறார்கள்.

(6)

தெ பூணதி

யுயம் வஜயய

வயம் மதிஷ்யாதி

தெ திஷ்ணி

யுயம் சூயாவ்யய

வயம் ஸூதி

ஸஃ வதிஷ்யுதி

கூம் ரொஷ்யுதி

கூம் வக்யுதி

அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்

நீங்கள் புசிக்கிறீர்கள்

நாங்கள் போவோம்

அவர்கள் நிற்கிறார்கள்

நீங்கள் வருவீர்கள்

நாங்கள் துதிக்கிறோம்

அவன் படிப்பான்

நீ கேட்பாய்

நான் சொல்வேன்

(7)

கூடுதா ஹஸஸி
கூடுதா ரொழிஷி
சஹம் சுபூசு
சஹம் சுதூலிஷம்
சஹம் சுபூசு
ஸஃ ஹோயயதி
வெவா சஹசு
சஹம் திஸ்யஸெ

ஏன் சிரிக்கிறாய்
ஏன் அழுகிறாய்
நான் கண்டேன்
நான் அறிந்தேன்
நீ வினாவியாய்
அவன் அறிவிக்கிறான்
காலம் ஆயிற்று
நீ வருந்துகிறாய்.

(8)

சஹம் சுபூசு
வியிஷி சுபூசு
வ்யசுஷம் ஹிஷிஷி (ஹி)
சுபூசு வ்யசுஷி
ஹுணயம் விநிஷி
ஹிஷிஷிஷிஷிஷி
சஹம் ஹுஷிஷி
விஷிஷிஷிஷி

நான் பொறுக்கிறேன்
சித்தி உண்டாகுக
மாத்ரை நனைக்கிறான்
குதிரை உதைக்கின்றது
புண்ணியத்தை அடைகிறான்
தயிர்ப்பாக்கிரத்தை உடைக்கிறான்
சோற்றைப் புசிக்கிறான்
திரவியத்தை பகுக்கிறான்.

(9)

ஸஃ காஸ்யதெ
வயம் கூவாஸிஷி
யசுயம் சூரஹிஷி
தெ கூவாஸிஷி

அவன் விரும்புகிறான்
நாங்கள் நடுங்குகிறோம்
நீங்கள் தொடங்குகிறீர்கள்
அவர்கள் செய்கிறார்கள்

வயம் வயாஸி
யசுயம் சூரஹிஷி
ரயா ஜூயதெ
சூயா சூரஹிஷி

நாங்கள் சமைக்கிறோம்
நீங்கள் கேளுங்கள்
என்றால் அறியப்படுகின்றது
உன்றாற் கேட்கப்படுக.

(10)

தாஸிஷி தாஸயதி
ஹுணயம் தோயயதி
ஹுணயம் ரஹயதி
வெஹயம் ஹாவயதி

செம்பை அடிக்கிறான்
பொன்னை நிறுக்கிறான்
விட்டடை நீங்குகிறான் [ரூன்
வேதப்பொருளைத் தியானிக்கி
சொகாகாசுஷம் ஹாஸ்யதி. துன்பத்தாற்கலங்குகிறவனைத்
தேற்றுகிறான்

சஹாஸிஷி ஹுஷிஷி
சூவா விநாஸயஸி
ஸவா ஜிமீஷிஷி

எங்களாற் பெறப்படுகின்றது
நீ அழிக்கிறாய்
தோழன்போகவிரும்புகிறான்

(11)

ஹாஸிஷி ஹயதி
சுபூசு யாவதி
ஹுணயம் திஸ்யஸெ
ஹுணயம் சுபூசு
ஹுணயம் வ்யசுஷி
ஹுணயம் வ்யசுஷி
ஹுணயம் வ்யசுஷி
ஹுணயம் வ்யசுஷி
ஹுணயம் வ்யசுஷி

அரசன் வெல்லுகிறான்
குதிரை ஓடுகிறது
ஜலம்வெளியேசெல்லுகின்றது
குரு ஓதுவிக்கிறான்
திரவியத்தைச் செலவிடுகிறான்
எவ்வெல்லுருவன் வருகிறான்
கேட்டுச் சிரிக்கிறான்
நெடுநொய் நிற்கிறான்.

(12)

உருஷ்டா ஸ்வெத்
உதம் யயாயம்
விபூய டிதாதி
உதி சுஹவீசு
உதாநீ யாதி
பூாத்: உதீஷ்ட
வஹி: யாஹி
சுஹ: பூவிஸ

கண்டு அஞ்சுகிறான்
இது சரி
பிராமணனுக்குக்கொடுக்கிறான்
என்று சொன்னான்
இப்போது போகிறேன்
காலையில் எழு
வெளியே போ
உள்ளே புகு

1. அப்பியாசம்

மேல்வரும் வாக்கியங்களுக்குத் தமிழ் சொல்வக

வெடியம் சுஜூலிஷம்
மாரம் வகுஜயய
கூதொ யாவதி
விபூய வகூயாதி
விரம் தாயதி

ராஜா சூமஜிதி
சுஸூா கிமரிஷதி
தாஜம் தொயதி
விதாரள ஜூ-ஃ
சுஹம் தாஹகீம்.

2. அப்பியாசம்

மேல்வரும் வாக்கியங்களுக்குச் சம்ஸ்கிருதஞ் சொல்வக

கடவுளை வணங்குகிறார்கள்
புண்ணியம் பெறப்படுகின்ற
சிக்கி ஆயிற்று
ஆசாரியன் வெல்லுகிறான்
பொன்னை அழிக்கிறாய்

மாம்சக்தைப் புசிக்கிறாய்
பாவத்தை அறிவிக்கிறான்
இப்போது செய்யாதே
பகலிலே படிப்பான்
மதுவைக் குடிக்கிறான்.

2. சிவடி வாக்யாதி மும்மொழித் தொடர்கள்.

(1)

ஸஸூரம் ஸ்வ-நாநு சுந-மூணாதி — கடவுள் எல்லா
வையும் அனுக்கிரகிக்கிறார்.
உதூம் ஸஸூரம் வெவ-ஹை — தொண்டர்கள் கடவுளை
வழிபடுகிறார்கள்.
மாரம் ஸ்ஷிம் உவ-ஸதி — குரு சீஷனை அறிவு
றுத்துகிறான்.
ஸிஷிஷூ மாரம் ஸ-ஸூ-நிஷ-தெ — சீஷன் குரு
வைச் சேலிக்கிறான்.

ராஜா பூஜாம் ஸாவூ — அரசன் குடிகளை ஆளுகிறான்.
பூஜாம் ராஜாநம் ஸூய-தெ — குடிகள் அரசனைச்
சேர்ந்திருக்கின்றார்கள்.

(2)

விதா வூ-தூம் பூ-வூயதி — தந்தை மகனைக்
காத்துக்கொள்ளுகிறான்.
வூ-தூம் விதாரம் சூ-ய-தெ — மகன் தந்தையை
ஆதரிக்கிறான்.
சூ-ய-தெ-ஃ தா-ண-வ-ஃ ஸ்-கூ-ய-தி — ஆசாரியன் மாணுக்
கனைக் கற்பிக்கிறான்.
தா-ண-வ-ஃ சூ-ய-தெ-ஃ ஓ-ண-ய-தெ — மாணுக்கன் ஆசாரி
யனை உவப்பிக்கிறான்.
தா-தா ஸி-ஸ-ஃ லொ-ஷ-தி — தாய் குழந்தையை வளர்க்
கிறான்.
ஸி-ஸ-ஃ தா-தாரம் சூ-ஹ-ய-தி — குழந்தை தாயை அழைக்
கிறது.

(3)

88 வுட்குக் கூடு — என்னுடைய புத்தகம் எங்கே.
அவ் வெவிமீ டெஹி — உன்னுடைய எழுத்தாணி
யைத் தா.

ஹூபித் துஹி நஹி — சுவாமி உனக்கு நமஸ்காரம்.
கூடுதா ஹி தாயலி — ஏன் என்னை அடிக்கிறாய்.

89 சுவராய் கூஹி — என்னுடைய குற்றத்தைப்
பொறுக்க.

யுட்குக் வுஹி — உங்களுடைய பாடம் எது.

வஹி தகஹி — அவன் நருக்கம் வாசிக்கிறான்.

(4)

ராஹி யுஹி — அரசன் நருமத்தினாலே
தழைக்கிறான்.

வஹி யுஹி — கன்று பாலைக் குடிக்கின்றது.

ஹிஹி உஹி — யாசகன் வயிற்றை நிரப்பி
கிறான்.

வாயு வுஹி கிரஹி — காற்றுப் பூவைச் சிதறு
கின்றது.

ஹிஹி விஹி — தேவன் உலகத்தைப் படைக்
கிறான்.

வாயு வுஹி — நல்லவன் பாவத்தை விடு
கிறான்.

ஹிஹி யுஹி — நீ இதை எடுத்துக்கொள்.

(5)

ஹிஹி ஹிஹி — முகில்பூமியை நனைக்கிறது.
நாஹி யுஹி — பெண் தானியத்தைப்

பொறுக்குகிறான்.

ஹிஹி காஹி — நெருப்பு ள்றிகினாலே சுவாஸிக்
கிறது.

வாஹி வாஹி — சிறுவன் மணலை உட்
கொள்ளுகிறான்.

நாஹி ஹிஹி — மனிதன் சங்கை ஊதுகிறான்.

ஹிஹி ஹிஹி — பிராமணன் மோதகர் தின்
கிறான்.

ஹிஹி யுஹி — தந்தை மகனைத் தழுவுகிறான்.

(6)

ஹிஹி ஹிஹி — ஒருவன் அங்கே நிற்கிறான்.

ஹிஹி ஹிஹி — நீ போகத் தருகிறாய்.

ஹிஹி காஹி — பற்களைக் கொம்பினால்
விளக்குகிறான்.

ஹிஹி ஹிஹி — புலவர்கள் சம்பள்
கருதம் பேசுகிறார்கள்.

ஹிஹி ஹிஹி — தொழிலைக் காண விரும்பு
கிறேன்.

நாஹி வாஹி — மனிதர் பாவத்தினால்
இறக்கிறார்கள்.

யாஹிஹிஹிஹி — இரப்பவருக்கு ஏதே
ஹிஹி கொடு.

(7)

சூரபுத்திரன் — உழவன் பூமியை அளக்கிறான்.
 செவ்வொ ம்மாயா லூகி — சைவன் கங்கையிலே
 முழுசுகிறான்.
 யாநடு ஞான ஞானி — தானியத்தை அரிவாளால்
 அறுக்கிறேன்.
 ஜெனம் கதகதா யாதி-போசனஞ்செய்யப்போகிறேன்.
 சீநாஷ்டி ஸுவாய யகதெ — மனிதன் சுகத்துக்குப்
 பிரயாசப்படுகிறான்.
 வாய் ஞானெந ஞானெத — பாவி துக்கத்தால்
 வருந்துகிறான்.
 ஞானம் ஞானம் விவெதி — அடியவன் தலைவனின்
 ருந்து அஞ்சுகிறான்.

(8)

வாய் ஞானெந ஞானெத — நல்லவன் துட்
 டயோடுகூடலாற் கெடுகிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — குழந்தை அப்பச்
 தால் மகிழ்கிறது.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — மனிதன் தீயவியத்துக்குப்
 பிரயாசப்படுகிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — கணவன் மனைவியைத் தழுவு
 கிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — தட்டான் பொன்னை
 கிறுக்கிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — பாம்பு சட்டையைக்
 கழற்றுகின்றது.

ஞானம் ஞானெந ஞானெத — நோய் உடம்பை மெலி
 விக்கிறது.

(9)

யாநடு ஞான ஞானி — தூர்த்தன் காமத்தால்
 மயங்குகிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — பாதக குருவுக்குத்
 துரோகஞ் செய்கிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — குரு சீஷனில் அன்பு
 செய்கிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — சிறுவன் நல்லோர்
 கூட்டத்தாற் சக்த்யாகிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — மலடி புத்தியை இச்சிக்
 கிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — மரத்தைக் கோடரி
 யினாலே தறிக்கிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — வீரன் அம்பை எய்கிறான்.

(10)

யாநடு ஞான ஞானி — யோகி குறையிலே
 தியானிக்கிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — வண்ணன் வஸ்திரத்தை
 கிறப்பிக்கிறான்.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — யானை விலங்கை முறிக்கின்
 றது.
 ஞானம் ஞானெந ஞானெத — வஸ்திரத்தை நூலி
 னாலே தைக்கிறான்.

14 சம்ஸ்கிருத

பாதா வுண்பும் விநிதி — கொடையாளன் புண்ணியத்தை அடைகிறான்.
 சிவமூர்த்தி மூர்த்தி — மூடன் வேதத்தை நிந்திக்கிறான்.
 ராஜா வொரும னுணையதி — அரசன் திருடனைத் தண்டிக்கிறான்.

(11)

வெவொ மமணம் வுணாதி — முகில் அகரயத்தை மறைக்கின்றது.
 வுபொ ஜரயா ஜுணாதி — கிழவன் மூப்பினால் தளருகிறான்.
 பாதா கூவாதும் லுணாதி — தாய் தீயபுத்திரனைப் பழித்துரைக்கிறான்.
 கூரீ நலிதீம் யுஜாதி — யாளை தாமரையோடையை உழக்குகின்றது.
 சிவிகொ ராவா மூலாதி — மாலாகாரன் மாலைகளைக் கொடுக்கிறான்.
 தகூரா கூலும் மூவதி — தச்சுந்தடியை வெட்டுகிறான்.
 வெஹம் வுநெந மூவதி — சாரத்தைச் சந்தனத்தால் பூசுகிறான்.

(12) சூழ

கூடா சூழலாய சூழலி — மூன்றுகள் பிரசங்கத் துக்கு வருகிறார்கள்.
 விஜயா வரவ வூவூணம் — கல்வி தானே நல்லா பரணம்.
 உருதெ வூலாதி ஸூணி — மாமரத்திலே பழங்கள் உள்ளன.

கூலு சூகடம் உதீம் — இவனுடைய வண்டி முறிந்தது.
 வுயா சூவூம் வுயயதி — வினை பொருளைச் செலவு செய்கிறான்.
 ஜூரீ சூபூயதம் உதீதி — ஞானி கருமக்கட்டை அறுக்கிறான்.
 ரூசூரூம் ஸவூலா யூயம் — கடவுள் என்றந் தியானிக்கப்படுபவர்.

1. அப்பியாசம்

மேல்வரும் வாக்கியங்களுக்குத் தமிழ் சொல்லுக
 வாதும் விதாரா சூலூயத்.
 ராஜா மூரூம் லீணயத்.
 கூரீ வூதும் மூலூயத்.
 சிவமூர்த்தி மூர்த்தி னுணயத்.
 யூயம் ராஜாநம் வூஜயய.
 வூயம் வுணும் வூயயதி.
 வூலீ விதீம் வுயயதி.
 சூவாவூ வூலம் தூயயத்.

2. அப்பியாசம்

மேல்வரும் வாக்கியங்களுக்குச் சம்ஸ்கிருதஞ் சொல்லுக
 போசனஞ் செய்ய விரும்புகிறேன்.
 உழவன் தானியத்தை ஆதரிக்கிறான்.
 புத்திரனைக் காணா ஓடுகிறான்.
 சுவாமீ மித்திரனைக் கண்டேன்.
 குதிரை அரசனை உதைக்கின்றது.
 என்னுடைய பாடம் எது.
 இவனுடைய எழுத்தாணியை எடுத்துக்கொள்.
 தட்டான் உனக்குத் துரோகஞ்செய்கிறான்.

(5)

சுருஷி: ஸ்ரீஹ்ருத காஸ்திரஹம் உவந்தி — சூத்திரி
 சூத்திரன் விருப்பினுற் பனங்கிழங்கைத் தின்கிறான்.
 சுயம் உவாய்யாய்: தயூதூண்கம் ஜாநாதி — இந்த
 இந்த உபாத்தியாயர் அச்செய்தியை அறிந்திருக்கிறார்.

ஸ உதீவீநம்: ஸுஹிஷ்ராவியம் நலாஷதெ — அந்த
 சாந்தவடநாட்டான் சுத்தத்தமிழைப் பேசுகின்றிலன்.
 சித்ர விசுநாடு கெடுகெடு வந்ததெ கிம் — மித்திரனே
 மித்திரனே வித்துவான் சுபத்தோடே இருக்கிறான்?
 ஜயதூய: தம் ஸாக்ஷாத்ஹம் சூமரிஷ்யதி —
 ஜகந்நாதன் அவனை எதிர்கொள்ள வருவான்.

(6)

ஸம் சியா கஜகூதம் வமயாஹுக்ரு — அவன் என்னால்
 அறியப்படாமல் தப்பியோடினான்.
 சுஹம் யுஷாநு யாதஹம் சூதெக்ஷ்யாதி — நான் உம்
 இதை களைப் போகும்படி கட்டளைசெய்வேன்.
 ஸுஷா உவாய்: கெந ஸுய்யுதெ — இந்த உபாயம்
 உபாயம் எவனால் அறியப்படுகின்றது?
 சி கெ லாஹொ ஹிஷ்யதி — எனக்கு என்னபலன்
 பலன் உண்டாகும்?
 கிம் சுஸ்யு வஸுஹொ நாசி — இந்தப் பொருளின்
 பெயர் என்ன?

(7)

சூத சி கணிகம் சூமரிஷ்யதி — அவர்கள் என்னு
 டைய சமீபத்தில் வருவார்கள்.
 தவ சுஹிதம் ஸாயயிதஹம் ஜலாதி — உன்னுடைய
 கருத்தை நிறைவேற்ற விரும்புகிறேன்.
 மூரொஹம் ஸகாஸாக் ஸுஹா ஸிக்ஷதெ — குருவின்
 சமீபத்திலிருந்து கேட்டுப் படிக்கிறான்.
 வயம் ஸுவெஹி சிவிகா யாஸ்யாஹி — நாங்கள் எல்லாருங்
 கூடிக்கொண்டு போவோம்.
 கெந ஜஹம் வஹுக்ரு விரவிதம் — யாரால் இந்தப்
 புத்தகம் செய்யப்பட்டது?

(8)

தஸ்யிநு காஹிசு விஹா நாஹி — அதிலே யாதொரு
 சிந்தனையும் இல்லை.
 ஜயதா சுஹாரணெந கிம் யூயொஜநம் — இவ்வளவு
 நிச்சயத்தால் என்ன பயன்?
 வாரஸேஸூர: சுஸாநு ரகிதஹம் ஸகூதி — கடவுள்
 எங்களைக் காக்க வல்லவாயிருக்கிறார்.
 யாவயொஹம் கொ விவாஹொ ஜாத: — உங்களுள்ளே
 என்ன வழக்கு விளைந்தது?
 ஸா தஸெஸு ஓளஷயம் ஐதம் — என்னால் அவனுக்கு
 மருந்து கொடுக்கப்பட்டது.

(9)

கூட ஶி வஸூக சூமஹி — நீ எனக்குப் பின்னே வா,
 சுஹம் துஹி யயாயுடம் சுயயாதி — நான் உனக்கு
 உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்.

யுஷாஹி: சுஸாகம் ஸாக்ஷி நமஸூகிதே — உங்
 களால் எங்களுடைய சாக்ஷியம் கொள்ளப்
 படாது.

ஊராம், வாதாம் தெ சுஸூணநு — இந்தச் செய்தியை
 அவர்கள் கேள்வியுற்றார்கள்.

முரொரா உவாநு கிஹிசு ஹுந்தாம் — ஆசிரியரே நீர்
 சற்றே புசியும்.

(10)

யத ஸூஸூரீ தத சூமஹி — என்கே நிற்பேனே
 அங்கே வருக.

ஶி ஹூர ஶியா நூஹி — எனக்கு நல்ல புத்தி இல்லை.
 தத: சுஹம் சுஹூஸூ விஷாராதி — அதனால் நான்
 அப்பியாசித்து மறந்துவிடுகிறேன்.

தெ ஸவடீரா மஹிதம் கூவடீனி — அவர்கள் எப்
 போதும் பழிக்கப்பட்டதைச் செய்கிறார்கள்,
 சுஹூதா ஶு:வெந கூலம் யாவயனி — இதனாலே துக்
 கத்தோடே காலத்தைப் போக்குகிறார்கள்.

(11)

வரொஶு: விஸூநாயஸூ விவாஹூ ஹிஷூதி —
 மற்றைநாளிலே விசுவநாதனுக்கு ஹிவாகம்
 ஆகும்.

ஶிஹூ: ஶீநெஹி: கூரூணா கூரணீயா — பெரியவர்க
 ளால் எளியோர்பொருட்டு அருள் செய்யற்
 பாலது.

வயம் சுநிதூரூ சுஸூஹூஸூ: — நாங்கள் அநித்திய
 ரும் அசுத்தருமாய் இருக்கிறோம்.

ஸிஶூரூ மூரூம் மூயம் வூஹூதி — மாணாக்கன்
 குருவை நூலைக் கேட்கிறான்.

கஹூதம் ஹதாம்: ஹிதம் ஹூதி — மனைவி கணவ
 னுடைய நன்மையை விரும்புகிறான்.

(12)

தஹிநு சூமயெ ஶஹூசூவ: பூரூஹூதே — அந்தக்
 கோயிலிலே மகோற்சவற் தொடங்கப்படுகின்
 றது.

தத விபூ: வெஶாய்யநம் கூவடீனி — அங்கே
 பிராமணர்கள் வேதாத்தியனஞ் செய்கின்
 றார்கள்.

ஹூரீநூயொ ஶீதம் ஶூரூதம் ஜமூ: — சுவாமிநாதன்
 சங்கீதங் கேட்கப் போனான்.

உஷ் + உஷகம் = உஷொஷகம் — வெய்ய நீர்,
 தவ + ஃஜிஃ = தவஜிஃ — உன் செல்வம்,
 ஸிவ + வாகக்ஷம் = ஸிவெகக்ஷம் — சிவனோடு ஒற்றுமை
 வ்யுத + ஓஷநம் = வ்யுதௌஷநம் — நெய்ச் சோறு,
 வாரசி + வெனக்ஷம் = வாரஸெனக்ஷம் — மிகுந்த ஒற்றுமை:
 ஷிவ்யு + ஓஷஷயம் = ஷிவ்யௌஷயம் — திவ்விய மருந்து.

— — —
 ஷயி + ஷுத = ஷயுத — தயிர் இங்கே.
 ஷயம் + ஷுஷா = ஷயிஷா — கள்ளின் ஆசை.
 யாத்ய + ஷயஃ = யாத்யுஷஃ — பிரமனது பொருள்.

— — —
 ஜயெ + உஷநம் = { ஜயயுஷநம் } — நீரிற் பிறந்தது.
 { ஜயஉஷநம் }

— — —
 ஸிஸொ + உஷிஷ = { ஸிஸவாஷிஷ } சிறுவனே எழு.
 { ஸிஸஉஷிஷ }

— — —
 ஸிஸெ + உஷிஃ = { ஸிஸாயுஷிஃ } — செல்வத்துக்கு
 { ஸிஸஉஷிஃ } முயன்றவன்.

— — —
 தள + ஷவ = { தாவிவ } — அவர் இங்கே.
 { தாஷவ }

— — —
 தெ + ஷுத = தெது — அவர்கள் இங்கே.
 மூரொ + ஷவ = மூரொவ — குருவே காக்க.

2. ஹத் ஸுஹிஃ — மெய்ச் சந்தி.

தக் + ஷரதி = தஶரதி — அது போகின்றது.
 தக் + ஜீவதி = தஜீவதி — அது வாழுகின்றது.
 ஶநீஷிநு + ஜயவலி = ஶநீஷிஜயவலி — புலவனே வெல்
 லுகிராய்.

— — —
 தக் + டுக்யதி = தடுக்யதி — அதைக் கட்டுகிறான்.
 தக் + ஶயதெ = தஶயதெ — அது பறக்கின்றது.
 ஶூஷிநு + ஶளகவெ = ஶூஷிணளகவெ — சுவாமி!
 போகிராய்.

— — —
 தக் + லவதெ = தஶலவதெ — அதை அடைகின்றான்.
 ஶிஷாநு + லீவதி = ஶிஷாலீவதி — புலவன் எழுதுக
 றான்.

— — —
 வாக் + ஶாஸஃ = வாக்ஷஃ — சொல்லுக்குத் தலைவன்.
 ஶிக் + வஷுதெ = ஶிஷுஷுதெ — அறிவு வளர்கின்
 ரது.

— — —
 தக் + நயநம் = { தநயநம் } — அது கண்.
 { தஷயநம் }

— — —
 வாக் + ஶாதும் = { வாஜாதும் } — சொல்லாத்தியம்.
 { வாஸாதும் }

— — —
 கஶிஷி + ஶெநெ = { கஶிஷெநெ } — எவனோ ஒரு
 { கஶிஷெநெ } வன் கிடக்க
 கிறான்.

வாக் + ஸூரஃ = $\left\{ \begin{array}{l} \text{வாகூரஃ} \\ \text{வாகூரஃ} \end{array} \right\}$ — சொல்வீரன்.

கவீ + ஹரௌ = $\left\{ \begin{array}{l} \text{கஹரௌ} \\ \text{கஹரௌ} \end{array} \right\}$ — உயிரும் மெய்யும்.

ஷடீ + ஹராநி = $\left\{ \begin{array}{l} \text{ஷடஹராநி} \\ \text{ஷடஹராநி} \end{array} \right\}$ — ஆறுகலப்பைகள்.

ஸமணீ + சுத்ர = ஸமணீசுத்ர — நற்கணக்கன் இங்கே.
 வயநு + ஹஹ = வயநுஹ — சமைக்கிறவன் இங்கே.
 சூரீ + சூரெஷு = சூரீஹரெஷு — அன்றில் இருக்கின்றது.

ஹவாநு + வஷெ = ஹவாநுஷெ — பெரியோன் சொல்லுகிறான்.
 ராஜநு + தஹலி = ராஜஹநுஹலி — அரசனே! வருத்துகிறாய்.

3. விவரம் ஸந்தி: — விசர்க்க சந்தி.

கஃ + உஷி = கஹுஷி — எவன் அசைகிறான்?

கஃ + துஷி = கஹுஷி — எவன் தாகப்படுகிறான்?

ராஜி + ஸெதெ = $\left\{ \begin{array}{l} \text{ராஜிஸெதெ} \\ \text{ராஜிஸெதெ} \end{array} \right\}$ — இராமன் கிடக்கிறான்.

ஷெவஃ + சுஷி = ஷெவாஷி — தேவன் பூசிக் கப்படுபவன்.

ஷூரவஃ + ஹனி = ஷூரவாஹனி — புனி கொங்கி [மது.

வாலஃ + ரொஹி = வாரொரொஹி — சிறுவன் அழுகிறான்.

ஹகஃ + ஹநுயதி = ஹகொஹநுயதி — ஒரு வன் கட்டுகிறான்.

ஸிவஃ + சூஷெ = ஸிவசூஷெ — சிவன் இருக்கிறான்.
 ஷெவாஃ + சுடனி = ஷெவாசுடனி — தேவர்கள் போகிறார்கள்.

சூஷிவஹாஃ + ஹனி = சூஷிவஹாஹனி — உழவர்கள் உழுகிறார்கள்.

ஷூமாஃ + வாயநெ = ஷூமாவாயநெ — மிருகங்கள் மாறுபடுகின்றன.

ரவிஃ + சுவதி = ரவிரவதி — சூரியன் காக்கிறான்.
 ஸிஸஃ + ஹஸதி = ஸிஸஹஸதி — சிறுவன் சிரிக்கிறான்.

ஷெஃ + ஹயுதெ = ஷெஹயுதெ — எவர்க ளால் அறியப்படுகின்றது?

யாதஃ + சுவ + யாதரவ — பிரமனே! காக்க. [ரூன்.

ஷூரஃ + மஹி = ஷூரமஹி — காப்பிப்போகி

ஹநஃ + ரஜிதெ = ஹநாரஜிதெ — மறுபடி விளை யாடுகிறான்.

ஸஹஃ + ராஜதெ = ஸஹாராஜதெ — சிவன் விளங்குகிறான்.

34

சம்ஸ்கிருத

(8)

வரொவிஹிதவாநவையம் வ்யாயுரவ்யுஹிதஃவாரி
சஹிதொ டெஹஜொ வ்யூயி ஹிதகாரண்யுஜைஷகம்॥

எ - து: அந்நியநாயினும் இதஞ்செய்வவன் உறவ
னும்; உறவநாயினும் அதிதஞ்செய்வவன். அந்நியனும்.
தேகத்திலே தோன்றிய வியாதி அதிதஞ்செய்வது; காட்
டிவள்ள மருந்து இதஞ்செய்வது. எ - ம.

(9)

ஊஜநம் ஸஜநீகதம் யதெநாவி நஸக்யதெ
ஸம்ஸாரொணாவி மஸநம் கம்ஸம்நம் காரிஷ்யதி॥

எ - து: தீயவனை நல்லவனுக்குதல் பிரயத்தினத்
தினலும் இயலாது. உள்ளியைச் சுத்திகரித்தலாலாயினும்
நறுமணமுடையதாக எவன் செய்வான்? எ - ம.

(10)

சுஹ்யாயா துணாமிஸு தீவஸவாஹ வ்யூஜம்
வெஸ்யாராமம்வஹீ கிஷெநாந்யுஷிராணிவெ॥

எ - து: முகிலின் நிழலும், புல்லில் நெருப்பும்,
நீசாது சேவையும், நீர்க்குமிழியும், வேசைகளின் அன்
பும், தீயவனது பிரீதியும் ஆகிய இவை ஆறும் நிலையில்
லாதன. எ - ம.

(11)

வ்யூநிக்ஷ்ய விஷம் வ்யுஷ்டி க்ஷிகாயாஃ ஸிரொ விஷம்
வந்நமஸ்ய விஷம் டெஹி ஸவநம் ஊஜநதெ விஷம்॥

எ - து: தேளுக்குக் கொடுக்கிலே விஷம், ஈக்
குத் தலையிலே விஷம், பாம்புக்குப் பல்லிலே விஷம்,
தீயவனிடத்திலே உறுப்பெல்லாம் விஷம். எ - ம.

(12)

நஸூக்யஷிராணவ்யு நாலூக்யவ்யுஷ்டெ வஹம்
நாமஸம்ஸஹித்யூயாதி நாகூராரஃவ்யுஷ்டெ ॥

எ - து: உழாகவனுக்குச் செல்வம் இல்லை;
சகோதரன் இல்லாதவனுக்குச் சாமர்த்தியம் வளராதது;
பசு இல்லாதவன் போசனத் திருப்தியை அடையான்;
புத்திரனில்லாதவன் மகிழான். எ - ம.

(13)

வாதாவாது விஸெஷ்யுஷ்யுஷ்டெ யெந
வ்யுஷ்டெயாம் துணாஸி ஸஜாயதெ க்ஷாரம் க்ஷாராஸி
ஸஜாயதெ விஷம்॥

எ - து: தகுந்தவனுக்குத் தகாதவனுக்குள்ள
விசேஷம் பரிசிலும் பாம்பிலும் காணப்படுகின்றது.
(பசுவிலே) புல்லிலிருந்து பால் உண்டாகின்றது. (பாம்பு
யிலே) பாவிவிருந்து நஞ்சு உண்டாகின்றது. எ - ம.

(14)

கூநீராநாஸி வரம் நாவூ விஷ்யூஷாநம் தகொயிகம்
கஹந்தம் க்ஷணிகம் விஷ்யூ யாவயூநு ஷிவாகாராஃ ॥

எ - து: அன்னதானத்தில் உயர்ந்தது இல்லை;
அதினும் வித்தியாதானம் அதிகம். (எனினில்), அன்
னஞ்சில கணங்களுக்கு இருப்பது; கல்வி சந்திர சூரியர்
உள்ளவரையும் இருப்பது. எ - ம.

(15)

ஸ்யுஷெ வகுஷ்டெ 8-வ்யுஷ்டெ ஸூதாரெ
வகுஷ்டெ வ்யுஷ்டெ ஸுஷெஷெ வகுஷ்டெ ராஜா
விஶாநு ஸவந்த வகுஷ்டெ ॥

எ - து: மூடன் தன்விட்டிலே உபசரிக்கப்படு
கிறான்; பிரபு தன்னுாரிலே உபசரிக்கப்படுகிறான். அர
சன் தன் தேசத்திலே உபசரிக்கப்படுகிறான்; வித்து
வான் எல்லாவிடத்திலும் உபசரிக்கப்படுகிறான். எ - ம.

(24)

யஜ்ஞாயுள யத் நவ்யூதாம் சாஸூகுஷா
வாவி தஜியா | நகத்ரு விடிஞா வஜ்வூ சாஹ
வீஜ்ஜிவொவரொ ||

எ - து: எவனிடத்திலே ஒழுக்கமும், பொருள்
கொடுத்தலும், வழிபாடும் இல்லையோ, அவனிடத்திலே
கல்விப்பயிர் விதைக்கப்படக்கூடாது. உவர்த்தையிலே
நல்ல வித்து விதைக்கப்படாமை போல. எ - து.

7. ஸ்மாவாஃ! சம்பாஷணங்கள்.

வித்துவகுத்யொஃ ஸ்மாவஃ!
வகுத்யு:—தாத! கொ ரீஸிஷுஜச?
விதா—வகுத! ச்வாஃ ரீஃ வராவரணி ஸவ-ஹாணி
ஜமணீய ஂஸூர வனவாஸுஜச.
வகுத்யு:—ஸ குகுத் வத-ஹெ தாத?
விதா—ஂஸூர? ஸவ-ஹுத் வத-ஹெ வகுத!
கிஹு சுஸூர்ஹிஃ ஸ நடிஸூடுத.
வகுத்யு:—ஸ கிஃ கரொகி?
விதா—காரணாகியிஃ ஸ ஸவ-ஹுதா சுஸூநு வரி
வாமயகி.
வகுத்யு:—சுஸூர்ஹிஃ கிஃ கத-ஹு?
விதா—தஜிஹிக வகுணூகி சூவரணீயாகி. திவிஜ
வாவாநி தூஜூகி.
வகுத்யு:—வனதசு ஸவ-ஹு க்யஃ ஜூதாயதெ?
விதா—வகுத! ஹூநீஃ வாமஸிக்ஷாஃ வஃவஃ.
க்ய கு ரெண சுநூஸூரணீய வரிஷுஷி
தெசு, ஸவ-ஹு ஜூஸூவஃ.

வகுத்யு:—தாத! நரிஷூ. வெவாஹுசு வாமஸா
வாமெ. மஹஃ சுநூஸிக்ஷீயதாம்.
விதா—ஹூ. ஸுவெந மஹ.

மாமாவாமெயாஃ ஸ்வாவஃ!
வாமு:—ஹூ! நரிஸூராரஃ ஸஹ.
மாமு:—ஹீவ-ஹுய-ஷூநு ஹ. கஹூ?
வாமு:—சஹஃ வெஹாரணூ ஹூரகஸூ வகுத்யு:
ஸூரீநு!
மாமு:—கிஃ தவ நாரியெய?
வாமு:—ரீ நாரி ஸுவஹூணூ ஹகி.
மாமு:—தவ ரீதாவிகரள ஜீவதஃ கிஃ?
வாமு:—ரீதா ஸுவெந ஜீவத; விதா ரீதஃ.
மாமு:—ஹூதாரஃ ஸஹீ கிஃ?
வாமு:—ஹூஹூ. ஜெஷு வனக்ஷ; சுநூஃ கநீஷு.
மாமு:—கூ ஹூநீஃ குகுத் மஹூலி?
வாமு:—வாமஸாமாயாஃ விகுஃ மஹூலி.
மாமு:—ஹூநீஃ கிஃ வஃலி?
வாமு:—வாமஸிக்ஷாஃ வஃலி ஸூரீநு!
மாமு:—வாமு! சூ ஸூஷிக் வரிகூ ஸஹூயார வர
ரெஸூரஹூ ஸுவெஹூ ஹீவ-ஹுய-ஷூநு ஹ.
வாமு:—ஹூ! நரிஸூராரஃ ஸஹ. மஹூநூ
ரிக்ஷீயதாம்.
மாமு:—ஹூ. ஸுவெந மஹூதாம்.

